

Octavi Ruiz: Tota una vida dedicada a la música

El director de la Lira Ampostina es jubila després de 39 anys al capdavant de la societat musical

Amposta Roser Regolf

"Pensava que hi havia un moment que un director no podia donar més de sí, que el càrrec seria un cicle de la meua carrera professional", reblava el fins ara director de la Lira Ampostina, Octavi Ruiz. A diferència de molts altres directors de banda, el mestre de músics ha dedicat 39 anys a dirigir i ensenyar la Lira Ampostina, una feina que dixa orgullós per donar pas a una altra etapa: la jubilació.

L'any 1981 arribava per a dirigir la Lira un músic format a la mateixa societat que, a més, venia d'una família on sempre s'havia apreciat la música. Després de passar uns anys estudiant fora, Octavi Ruiz va veure l'oportunitat de tornar a casa, mai millor dit, doncs el seu iaio Agustí Ruiz va ser un dels fundadors de la mateixa societat musical. **"El 1978 vaig començar com a director de la banda de Tortosa i de vegades pujava gent gran d'Amposta a veure'm, perquè els feia gràcia que el fill de Ruiz, perquè el meu pare tocava el trombó a la Lira, dirigís la banda veïna. Fins que un dia buscaven director i em van proposar venir a Amposta"**, explicava el director.

D'aquesta manera va ser com, amb 24 anys, Ruiz va assumir el càrrec de director de la Lira Ampostina. Una faena que al principi creia que **"li venia gran"**, però després de fer una prova i veure'l treballar els músics no

van tenir cap dubte a allargar-li el contracte indefinit. **"Mai havia pensat que tindria la possibilitat de dirigir la Lira i encara menys que hagués de durar molts anys, perquè els anteriors directors havien estat tots entre set i nou anys"**, explicava Ruiz, tot afegint, d'altra banda, que **"el meu pare sempre deia que quan marxava un director perdien un llençol, perquè hi havia alumnes que també marxaven i, els que es quedaven, havien de tornar a començar de nou"**.

Amb el pas dels anys, Octavi va anar fent-se un lloc entre els músics i membres fins, com bé diu, convertir-se en una família: **"Tant amb mi com amb els directors anteriors hi ha hagut una estima. Abans els membres de la banda passàvem moltes hores junts i tocàvem molt, la banda de música omplia totes les cercaviles i actes de festes majors, el futbol i fins i tot els bous"**, deia. Unes hores que els músics decidien invertir del seu temps lliure per a fer allò que més els agradava, tot i que sovint els treia de tenir temps d'oci o fins i tot familiar. El mateix li passava al director, que encara amb més responsabilitat, havia convertit la Lira en casa seva: **"En estos 39 anys he fet una cosa que m'ha agradat, que no ha sigut treball en el seu nom estricte, perquè gaudia donant classes, assajant i tocant. He passat moltes hores a la Lira. Quan acabava les classes, igual em quedava una hora**

solta abans de l'assaig i ja no marxava a casa, però era totalment vocacional, fins i tot els alumnes venien a casa a repassar fora d'hores, perquè era una cosa que quan jo vaig estudiar aquí vaig trobar a faltar", detallava Ruiz.

Però amb el pas dels anys hi havia també una part negativa, i és que un cop entrats els anys 90, alguns dels integrants de la banda marxaven a estudiar a les grans ciutats. **"Este canvi generacional es va notar molt i és trist, perquè alguns desapareixen per sempre, però has de tornar a començar amb la mateixa il·lusió"**, sentia Ruiz.

UNA ESCOLA DE RENOM Al capdavant de la Lira Ampostina, Octavi Ruiz ha portat la banda simfònica a fer-se un nom per tota Catalunya, to-

cant al Palau Sant Jordi, al Palau de la Música i fins i tot formant part de la banda sonora dels Jocs Olímpics del 1992. **"Tots estos contactes van sorgir de Carlos Santos, un pianista de Vinaròs que va sentir la Lira i ens va invitar a formar part de l'obra Belmonte, on tota l'actuació de ball la feia Cesc Gelabert"**, explicava, tot afegint que **"després d'això van començar a sorgir una sèrie de contactes que ens van portar a tocar als Jocs Olímpics, al Palau Sant Jordi i fins i tot a l'estranger"**. Per enregistrar la música dels Jocs, ja que deia que allí tocaven en playback, Octavi recordava que **"va venir a la Lira un autobús enorme, va ser tot molt espectacular"**.

Quant als estudis, la Lira també ha lluitat des de fa molts anys per a poder impartir cursos reglats fins que,

este 2020, ha sortit la primera promoció del grau professional de música. Ruiz explicava que **"l'any 1982 ja es demanava un conservatori a la ciutat i, des de llavors, ja es lluita per a tenir-lo. A poc a poc, l'any 1992 la Lira aconsegueix fer una escola per a examinar el nivell elemental, mentre que el 2001 ens donen també dos cicles del mitjà i l'any 2016 aconsegim fer tots els cursos de grau professional, del qual ara ha sortit la primera promoció"**.

A banda, en estos anys també han enregistat vuit discs i impulsat iniciatives com el cicle de directors convidats, De Banda a Banda i el Curs internacional de clarinet, unes iniciatives per a atreure el públic i mantenir els músics amb ganes de formar part de la Lira: **"A partir del 2000, el jovent té altres coses més atractives i has de buscar la forma de motivar-los. La primera activitat que fem va ser el 2011, que veníem d'èpoques complicades perquè s'apuntaven pocs alumnes, i vam convidar Serrat a fer un concert on ens va donar l'aprovació per a fer l'arranjament dels seus temes per a ajudar l'escola"**, explicava el director, ara ja jubilat.

Amb la situació actual, però, serà un acomiadament estrany, ja que de moment s'han cancel·lat les cercaviles que hi havia programades cada divendres per a prevenir els rebrots per Covid-19. **"Siga com siga, a partir d'ara la Lira Ampostina tirarà endavant i jo també. Agarrarem una forma de veure la vida diferent"**. La d'Octavi Ruiz, segons ens explicava, anirà dedicada íntegrament a la seua família, de la qual la professió no ha dixat gaudir tot el que hauria volgut, segons comentava. Pel que fa a la música, Ruiz deia que ell seguirà sent sempre músic i part de la Lira, tot i que ara passa la batuta a Pau Rodríguez com a professor de clarinet i director de l'escola de música. ■